

ת"פ 12697/11/15 - מדינת ישראל נגד סרגי מורוזוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12697-11-15 מדינת ישראל נ' מורוזוב
לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

המאשימה	מדינת ישראל
	נגד
	סרגי מורוזוב
הנאשם	

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יהונתן גנץ

ב"כ הנאשם - עו"ד יעל פינקלמן-ניסן

הנאשם - בעצמו

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וביצוע עבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 13.8.14 בין השעות 05:00 ל-15:15 ברחוב הקונגרס בתל-אביב, התפרץ הנאשם לדירה של מר ולדימיר קוליקוב (להלן: "**המתלונן**") הנמצאת בקומה שניה, (להלן: "**הדירה**") בכך שפתח בכוח חלון בדירה ונכנס דרכו בכוונה לבצע גניבה. בנסיבות אלו, גנב הנאשם ₪ 2,500 מקופסה שהייתה מונחת על השולחן.
3. בתשובה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם קרא לחברו ולדימיר ומשלא ענה לו, נכנס הנאשם לדירה, מאחר וחשב שחברו ישן בדירה. עוד טענה, כי הנאשם לקח 300 ₪ שראה על השולחן בדירה, על מנת לקנות מצרכי מזון וכתב לחברו שיחזיר לו את הכסף בתוך שבוע.
4. במסגרת פרשת תביעה, הוגשו ראיות התביעה בהסכמה והמתלונן נחקר בחקירה נגדית. במסגרת פרשת הגנה העיד הנאשם.
5. **תמצית סיכומי ב"כ הצדדים:**

עמוד 1

ב"כ המאשימה עתרה בסיכומיה להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום וטענה כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום וטענה כי יש להעדיף את גרסת המתלונן על פני גרסאות הנאשם השקריות.

ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי אין מחלוקת כי הנאשם נכנס לדירה דרך החלון, לטענתה הנאשם לא התפרץ לדירה, אלא נכנס לדירה. עוד טענה, כי יש לזכות את הנאשם שכן עומדת לו טענת הגנה שעניינה "טעות במצב דברים" שכן הנאשם חשב שאדם שהוא מכיר ישן בדירה בעת שנכנס אליה. לחילופין, טענה כי יש להעדיף את גרסת הנאשם לפיה גנב 300 ₪, על פני גרסת המתלונן לפיה נגנבו מהדירה 2,500 ₪, שכן לא סביר כי המתלונן החזיק 2,500 ₪ ואין להאמין למתלונן אשר העיד לראשונה בבית משפט כי בנוסף ל-2,500 ₪, נגנבו לו מחשב וחפצים נוספים.

6. סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:

א. גרסת המתלונן:

במסגרת חקירה ראשית הוגשו הודעות המתלונן מיום 13.8.14 (ת/9) ומיום 4.11.14 (ת/10). בת/9 סיפר המתלונן כי ביום 13.8.14 בין השעות 05:00 ל-15:15 פרצו לדירתו הנמצאת בקומה השנייה ברחוב הקונגרס 27 בת"א ע"י כ"ך שהזיזו את כבלי הכביסה ואת החלון שהושאר פתוח. עוד סיפר כי גנבו מהדירה 2,500 ₪, שהיו בקופסה אשר הונחה על השולחן בדירה ואשר היו מיועדים לתשלום שכר דירה.

בת/10 השיב המתלונן כי אינו מכיר אדם הנושא את שמו של הנאשם. לאחר שהוצגו למתלונן תמונות של הנאשם, השיב כי מעולם לא ראה את הנאשם ואינו מזהה אותו.

בחקירתו הנגדית השיב המתלונן כי גנבו מהדירה 2,500 ₪ שיועדו לתשלום שכ"ד וכן גנבו מהדירה חפצים נוספים דוגמת מחשב.

ב. ת/4 - דו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע שנערך ע"י רס"ר חוראני עבדאללה:

בת/4 כתב כי רס"ר חוראני עבדאללה כי לקח בין היתר מעתק ממסילת חלון הזזה בחלקו התחתון של המשקוף מצידה הימני מפנים. עוד כתב כי שיטת הביצוע: "בכניסה פתיחת חלון בכוח".

ג. ת/5 - חוות דעת מז"פ:

מת/5 עולה כי מהשוואת המעקק עולה כי מדובר בטביעת אצבע של הנאשם.

ד. גרסת הנאשם במשטרה:

בת/2, בהודעת הנאשם באזהרה מיום 7.11.14 השיב הנאשם כי הוא מתגורר באשדוד, הגיע לת"א לפני שעה לחפש חבר שלו שקוראים לו אלכס אשר מתגורר בבתי-ים. עוד השיב שאין לו חבר בשם ולדימיר בת"א, פעם אחרונה היה בת"א בחודש מרץ, אין לו חברים בת"א ולא פרץ לדירה. לאחר שהחוקר יוני אביטבול הבהיר לנאשם כי נמצאו ט.א. שלו בדירה השיב הנאשם כי יספר לחוקר את האמת כי הלך לבקר חבר שלו בשם אלכס, אשר אין ברשותו את מס' הטלפון שלו, אלכס לא היה בדירתו והנאשם נכנס לדירה של אלכס דרך החלון, נשאר בדירה 5 דקות, ראה 300 ₪ על השולחן, לקח את הכסף הנ"ל וקנה אוכל. עוד השיב שאלכס

אינו חבר שלו, מכיר אותו מספר שבועות וחשב לבקש ממנו כסף לאוכל. בנוסף, השיב שאינו מכיר שמות של רחובות ושיכול להיות שהשם של החבר אינו אלכס. לאחר שהחוקר הציג בפני הנאשם תמונות בהן מצולם המתלונן השיב שאינו מכירו, אינו זוכר אם הדירה היתה בקומה שניה או שלישית ושנכנס דרך המרפסת לדירה.

בת/1, הודעת הנאשם באזהרה מיום 10.11.14 השיב לאחר שהוצגו לו תמונות של הדירה כי זו הדירה אליה נכנס. עוד השיב כי זו הדירה של ולדימיר שאמר לו בעבר שקוראים לו אלכס ואשר לא היה בדירה בעת שהנאשם נכנס אליה. כן השיב כי דפק מס' פעמים על דלת הדירה וכשלא היה מענה נכנס דרך החלון לדירה, חיכה לאלכס כ-שעה ולקח 300 ש"ח שהיו בקופסה על השולחן והשאיר פתק "ולדימיר אני לקחתי את הכסף שיהיה כסף אני אחזיר".

ה. עדות הנאשם בבית משפט:

בחקירה ראשית העיד שבעת שהיה דר רחוב, הכיר גבר שהציג עצמו כאלכס, אשר בהמשך אמר לנאשם כי קוראים לו ולדימיר והציע לנאשם לבוא אליו ולשכור ביחד דירה. עוד העיד כי ולדימיר אמר לו שהוא ישן עמוק וביקש מהנאשם שכשיגיע לדירה שלו ידפוק חזק על הדלת כדי שישמע. הנאשם הגיע לדירה דפק חזק חשב שולדימיר ישן ולא שומע אותו ולכן נכנס דרך המרפסת לקח 300 ₪ וכתב לולדימיר פתק שלקח לו 300 ₪ שאותן ישיב לו.

בחקירה נגדית השיב שנפגש פעמיים עם ולדימיר, לקח מהדירה של ולדימיר 300 ₪ בלי לבקש רשות והתכוון להחזיר אותם.

7. דיון והכרעה

א. מהראיות שהובאו בפני עולה כי אין מחלוקת כי המתלונן והנאשם אינם מכירים ואף לא זיהו זה את זה בתמונות שהוצגו להם במשטרה. כן אין מחלוקת כי הנאשם נכנס לדירה ללא רשות המתלונן ולקח ללא רשות המתלונן כסף המהדירה, אותו לא השיב למתלונן.

ב. לאחר שבחנתי את כלל הראיות מצאתי ליתן אמון בעדות המתלונן אשר לא נסתרה. יתרה מזו דברי המתלונן בהודעתו (ת/1) כי נכנסו לדירה ע"י הזזת חלון מתיישבים עם ממצאי רס"ר חוראני עבדאללה אשר ביקר בדירה ומצא כי חלון הדירה נפתח בכוח (ת/4) וכן עם מיקום טביעת האצבע של הנאשם (ת/4 ו-ת/5). עוד מצאתי כי אין בעובדה כי המתלונן לראשונה בחקירה נגדית השיב כי נגנבו מלבד 2,500 ₪ שיועדו לשכר דירה, מחשב ודברים נוספים, כדי לאיין את מהימנותו. יובהר כי המתלונן בחקירה נגדית לא נשאל מדוע לראשונה סיפר כי נגנבו לו חפצים לרבות מחשב בנוסף ל-2,500 ₪ ובנסיבות אלו לא מצאתי שעדותו אינה מהימנה.

ג. בנוסף מצאתי כי לא ניתן ליתן אמון בנאשם, הנאשם מסר מספר גרסאות שאינן מתיישבות זו עם זו וכן מסר גרסאות כבושות. הנאשם הכחיש כי היה בת"א בחודש אוגוסט 2014. לאחר שהוטח בפניו כי נמצאו טביעות אצבע שלו בדירה השיב מספר גרסאות באיזה אופן נכנס לדירה, כן מסר מספר גרסאות למשך הזמן בו שהה בדירה, לא הבהיר מדוע הגבר שחשב שהוא בעל הדירה מסר לו ששמו אלכס ובהמשך ששמו ולדימיר. בנוסף, העיד עדות כבושה בבית משפט כשסיפר כי הוזמן לדירה כדי לשכור אותה וחשב שבעל הדירה ישן.

ד. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם נכנס לדירה אולם לא התפרץ לדירה.

סעיף 405 לחוק העונשין, מבחין בין "פורץ" ל"נכנס":
"פורץ" מוגדר בסעיף 405(א) לחוק העונשין:

"השובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין..."
"נכנס" מוגדר בסעיף 405(ב) לחוק העונשין:

"המכניס לבנין חלק מגופו או מן הכלי שהוא משתמש בו נקרא נכנס".

לאור דברי המתלונן בהודעתו כי חלון בדירתו הוזז ודרכו פרצו לדירה שלא נסתרה ולאור דו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע (ת/4) שהוגש בהסכמה בו נכתב כי פתחו את החלון בכוח, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם התפרץ לדירה. עוד אני קובעת כי בהעדר הסבר של הנאשם מדוע נכנס לדירה והודאת הנאשם בבית משפט כי לקח כסף ללא רשות המתלונן, כסף שאין מחלוקת כי לא החזיר למתלונן, הוכח כי הנאשם התפרץ לדירה בכוונה לגנוב וגנב מהדירה כסף מזומן.

ה. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן ליתן אמון בדברי המתלונן כי נגנבו לו 2,500 ₪ ויש להעדיף את גרסת הנאשם לפיה לקח 300 ₪ מהדירה. גרסת המתלונן כי התפרצו לדירה וגנבו מהדירה 2,500 ש"ח לא נסתרה בחקירה נגדית ואילו הנאשם מסר גרסאות שונות הן להימצאותו בדירה והן לכספים שנלקחו מהדירה. בנסיבות אלו לא ניתן ליתן בדברי הנאשם ואני מעדיפה את גרסת המתלונן.

ו. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי עומדת לנאשם הגנה של "טעות במצב דברים" הגנה קבועה בסעיף 34 יח(א) לחוק העונשין.
סעיף 34 יח(א) לחוק העונשין קובע:

"העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו".

בפסיקה נקבע כי על הטעות להיות כנה באופן שהנאשם האמין במצב דברים שאינו מתקיים בפועל, (ראה לדוגמה ע"פ 5938/00 אזולאי נ' מ"י (14.5.00))

כאמור לא מצאתי כי ניתן ליתן אמון בנאשם, אשר מסר מספר גרסאות להימצאותו בת"א ובדירה, ולא חלק כי אינו מכיר את הנאשם, בנסיבות אלו לא הוכיח הנאשם ברמה של מאזן הסתברויות כי טעותו כנה והאמין במצב דברים שאינו מתקיים בפועל.

סוף דבר

על יסוד כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירות של פריצה לדירה בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין בביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, במעמד הצדדים לאחר שהוקראה ותורגמה לנאשם.